

Beleidsplan Diaconie NGK De Pelgrim

Augustus 2016

De Pelgrim

Onderweg met God en met elkaar

Diaconaal beleidsplan NGK De Pelgrim

Waar staat de diaconie voor?

Als we het bevestigingsformulier erbij halen, dan begint het met de dienst der barmhartigheid. Christus kwam in de wereld om te dienen en ontfermde zich over velen die in nood waren. Trefwoorden in het formulier: gastvrijheid, offervaardigheid, barmhartigheid, zwakken, hulpbehoevenden, ziekte, eenzaamheid, armoede, gaven inzamelen en in Christus naam uitdelen, huisbezoeken, onderling hulpbetoon, enz.

Hoe geven we invulling aan zo'n breed scala van onderwerpen?

In de eerste plaats door ons op de hoogte te stellen van wat er leeft in de kringen en in de kerk. Dit betekent een actieve opstelling! Een manier om op de hoogte te zijn is het afleggen van kringbezoeken. In Ede hebben we afgesproken dat we in een ambtstermijn van 4 jaar, tenminste elke jaar een kring bezoek met de pastoraal ouderling. En zoveel meer als nodig is wanneer de omstandigheden daar aanleiding toe geven. Ook het aanwezig zijn op bijeenkomsten van de kringen is een manier om zichtbaar te zijn voor de gemeenteleden die je zijn toevertrouwd.

Als diaconie hebben we invloed op het beleid van de kerk. We maken immers deel uit van de kerkenraad en van de kerngroep van de kerk in Ede. Dit betekent dat we diaconaal beleid goed onder de aandacht kunnen brengen. Eigenlijk is het diaconaat ook iets van de gemeente. Een kerkelijke gemeente is er immers niet voor zichzelf! Maar voor God en onze naaste. En dan is diaconaal handelen zeker niet voorbehouden aan de diaken.

Dat betekent dus dat de gemeente centraal staat in een diaconaal beleidsplan. Diaconaal handelen door de gemeente wordt gestuurd en geïnitieerd door de diaken. De diaken doet het dus vaak niet zelf, maar stuurt de gemeente aan.

Wat staat ons te doen?

Toerusting van de gemeente bestaat uit een drietal aspecten die overigens in de tijd niet navolgend behoeven te zijn, maar parallel aan elkaar kunnen verlopen:

1. Bewustwording

De diaconie heeft tot taak de gemeente bewust te maken van, te attenderen op, de nood die er bestaat, zowel binnen als buiten de gemeente, zowel dichtbij als ver weg. Tevens heeft de diaconie als opdracht de gemeenteleden bewust te maken van de taak die christenen en de christelijke gemeente hebben in het helpen oplossen van deze nood, alsmede de gemeenteleden bewust te maken van de gaven, competenties en vaardigheden die zij hebben om daarbij een dienende rol te spelen.

2. Inspireren

Naast het aspect van bewustwording zullen de gemeenteleden vanuit de Bijbel opgeroepen en geënthousiasmeerd dienen te worden hun gaven in dienst van anderen te stellen. Ten aanzien van de inzet voor de broeders en zusters van de eigen gemeente kan 1 Korinthiërs 12:12 t/m 31 een duidelijk uitgangspunt zijn: 'Allen leden van één lichaam'. Het gaat hierbij dus over de opdracht (vrucht) van elk gemeentelid in zijn omgang met

- de naaste in de gemeente
- de naaste in de samenleving dichtbij
- de naaste wereldwijd.

Het leven uit de genade en liefde van Jezus Christus is geen vrijblijvende zaak; iedere christen dient een (na)volger van Christus te zijn: de boom herkent men aan zijn vruchten; geloof zonder werken is een dood geloof.

3. Activeren en organiseren

Bewustwording en inspiratie moeten leiden tot actie, in beweging komen: niet alleen met woorden, maar ook met daden. De liefde van Christus moet zichtbaar gemaakt worden in de dienst van de barmhartigheid en de dienst van de gerechtigheid. Het gaat dan concreet om de aandacht voor hen die honger en dorst hebben, geen kleding hebben, ziek zijn, gevangen zitten, vreemdeling zijn, eenzaam zijn, zorg voor de ecologische gerechtigheid enz.

(Mattheüs 25:31 t/m 46 en Micha 6:8).

Missie

Wij willen voor elkaar zorgen, elkaar ondersteunen en elkaar voorzien van de dagelijkse levensbehoeften, zodat we optimaal kunnen functioneren als christen.

Daarnaast willen we ook buiten onze gemeente een dienende en herkenbare houding aannemen, om zodoende mede inhoud te geven aan onze missionaire opdracht. We richten ons daarbij met name op mensen in nood, hulpbehoevenden en sociaal zwakkeren. Zowel binnen als ook buiten onze gemeente.

Knelpunten:

- De individualisering, die we ook in de maatschappij aantreffen, zorgt voor minder onderlinge betrokkenheid. Veel gemeenteleden hebben, vanwege hun eigen werk (vaak beide ouders), gezin, hobby, sport, enz. niet meer de bereidheid en tijd daarnaast nog veel energie in anderen te steken. Dit staat haaks op een diaconaal beleid rond ziekte en eenzaamheid.
- De bereidheid om ook naar buiten, voor zowel Nederlanders als Medelanders, een dienende houding aan te nemen is aan het afnemen. Daarmee zijn we te weinig extern gericht.
- In onze directe omgeving, de burgerlijke gemeente, is onze diaconale taak onvoldoende zichtbaar.

Met welke activiteiten bereiken we ons doel

- Steunen van doelgerichte activiteiten en dit ook duidelijk kenbaar maken in de gemeente, bijvoorbeeld door aandacht in de eredienst.
- Externe oriëntatie en communicatie van binnenuit en daarbij relaties opbouwen in de burgerlijke gemeente
- Oriëntatie op interkerkelijke doelen op het diaconale vlak
- Activeren van het onderlinge hulpbetoon binnen de gemeente (wijk/miniwijk /groeigroep gericht). Vooral situaties rond ziekte en eenzaamheid zijn zaken die in kleinere groepen heel goed kunnen worden opgepakt.

Jaarthema 2017-2018: eenzaamheid

Als ieder gemeentelid een bezoek meer brengt in dit jaar aan onze doelgroep dan in het vorige jaar, dan hebben we gemeentebreed meer dan 400 contacten gewonnen.

Wie zijn eenzaam, wat is de doelgroep?

Mensen...

- die hun partner verloren hebben
- die oud zijn
- waarbij werk of hobby is weggefallen
- waarvan de partner kerkelijk minder is gemotiveerd
- die sociaal minder vaardig zijn
- die jong zijn (jeugd)